

Afwisselende reis door de barok

Haerl
D. 18/12'10

Alleen de aanblik van de chitarone is al imposant. Met zijn lange hals en zijn vele snaren maakt deze basluit uit de renaissance een koninklijke indruk. Het geluid is niet minder indrukwekkend. Het instrument, bespeeld door de Duitse luitist Sören Leupold, is één van de attracties van het Leupold Trio, dat donderdagavond terugkeerde in de serie kamermuziekconcerten in Museum De Cruquius. De musici kennen elkaar van het Combattimento Consort en zijn bezielde met dezelfde muzikale geestdrift.

Samen met sopraan Anne Grimm reisde het Trio rond door de wereld van de barokmuziek. Het leverde een aangename afwisseling op van vocale en instrumentale stukken, van bruisende dansen en weemoedige liefdesliederen. Sopraan Grimm heeft een verfrissend krachtige stem. Verzensend kan ze klinken in bitterzoete liefdesklachten van Dowland, Purcell en Ferrari. 'Con le luci d'un bel ciglio' van Caccini geeft ze een aanstekelijke energie. Maar soms mist ze iets van de expressieve verfijning die Eva Stegeman in haar vioolspel legt.

Evergreens stonden er op het programma, zoals 'O let me

Anne Grimm (sopraan) en het Leupold Trio. Gehoord: 16/12, Museum De Cruquius. Nog te horen: 26/12, Concertgebouw Amsterdam.

weep' uit 'The Fairy Queen' van Purcell of het luitstuk 'Lachrimae' van John Dowland. Maar er klonken vooral veel onbekende parels. Zoals een uit een archief in Uppsala opgediept 'Coral' van de Engelse vioolvirtuoso en componist William Brade. Het bleek een prachtig stuk waarin de viool boven de baslijn de mooiste melodielijnen trekt.

De musici richtten het vizier ook nadrukkelijk op de nieuwe ontwikkelingen in de barokmuziek. Zo klonk een van de eerste cellosonates, een bondig, afwisselend werk van Domenico Gabrielli. En zo kregen we een vroeg voorbeeld van programmamuziek voorgeschoteld met Bibers 'Sonata representativa'. Drie Schotse liederen van Haydn vielen buiten het historische bereik van de rest van het programma. De chitarone heeft in het Weense classicisme ook weinig te zoeken. Maar door de innemende voordracht vormden Haydns liederen juist één van de hoogtepunten.

WINAND VAN DE KAMP